

Az Árkosi Kulturális Központ sepsiszentgyörgyi kiállítótermében (Bástya-ház, Olt utca 6 sz.) 2018. július 18-án, 19 órai kezdettel sor kerül Fioghin Calistru festőművész *Nők és tájak* c. kiállításának megnyitójára.

A művész a kortárs román festészet egyik különleges és ugyanakkor kiemelkedő személyisége. A kiállítás egy válogatás a művész új, jellegzetes kolorisztikájú alkotásaiból, amelyek nagyrésze háromszéki tájakat és embereket mutat be.

A kiállítást megnyitja Vladimir Bulat művészettörténész és Farkas Wellmann Endre költő. Kurátor: Kopacz Attila.

Nekem, aki líceumista kamasz voltam a '80-as években Chisinauban, ahol épp a Képzőművészeti Főiskolán tanultam, a Fioghin Calistru névhez egy kommunistaellenes harcost társult, egy posztmodern, rettenthetetlen betyár, aki sok év után elsőként sétált a román trikolorral a Chisinau utcáin. Emiatt le is tartóztatták, megverték, megalázták, halállal fenyegették.

Egy nonkonformista, nagyon tehetséges festő, aki Tallinnban (Észtország) tanult, és aki megértette, hogy a festészet, a kiállítások és a művészetről szóló dialógusok mellett, van valami, aminek éppen elérkezett az ideje: hogy a kommunizmus rothadásnak indult tetemét el kell tüntetni az ősi udvarból, örökre el kell hantolni, hogy soha többé ne tudjon visszatérni.

A '90-es években megértette, hogy a kommunizmus felkapaszkodottjai a kapitalizmus mágnásai. Ekkor választotta a vándorlást, a bolyongást, hogy szabadon festhessen, hogy egy olyan helyet találjon, ahol a festészetnek megvan a maga jól megérdemelt helye, ahol megértik, kiállítják és igénylik az emberek. Sokat élt és szenvedett Nyugaton, de mindig hű maradt múzsájához, amely sosem hagyta el: a festészet. Mindig is szerette, és imádja most is. Valószínűleg élete végéig! Calistru festészetében nincs semmi látványos a festmény lényegén kívül. A festmény, mint festmény. Sosem fényhatások, kromatikus túlzások elérésére, pompázatos kompozíciók megalkotására használja. Mindig csak azt festette, amit és amikor akart, őszintén, hevesen. A rá jellemző tulajdonságok határozzák meg azt is, hogy hogyan fest: nagyszabású, lényegretörő, frontális módon és túláradó őszinteséggel, de ugyanakkor mókás szentimentalizmussal. Soha nem akart tetszeni a nyilvánosságnak, viszont meggyőzte azt, hogy a festészet nemcsak szép kell legyen de (főleg) szükséges. (Vladimir Bulat, 2018)